

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil,
pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Războiul nimicește, dar dă și viață

Incordările neîntrerupte dintre popoare, după ani de zile, s'ar părea că nu contribuie la secarea puterilor beligerante, cu toate că astăzi nu se mai găsesc sate și orașe în atâtea țări din Europa, unde să nu fi pătruns jalea după morții iubiți, ceruți de luptele nesfârșite ale unei războiri din ce în ce mai îndârjite.

Sânt mii și mii, cari au pierdut și pierd zilnic din aceea ce li-a dăruit binecuvântarea lui Dumnezeu, hărnicia și cruțarea lor. Înaintea lor stă viitorul problematic.

Inspăimântare și speranță, grijă și frică pentru noi și pentru ai noștri, au cuprins multe suflete.

Și dacă am auzi plângerile, ce sfășie inimile milioanele de nefericiți, ne-am împietri de groază.

Meditând asupra acestora, ne întrebăm: Unde poate duce pe oameni nebunia patimilor?

Dumnezeu a zidit omul spre fericire. Toți o caută. Dar, în căutarea ei, lucrează unul contra celuilalt, ca și când chemarea lor ar fi anume: durerea și mizeria nesfârșită.

Ne vine uneori să invinim popoarele și mândria principilor...

Și iarăși gândim: Ce folosește doctrina înțelepciunii, orce explicare, orce religie, dacă omul nu devine mai uman, mai pașnic?

Și ne gândim asupra raporturilor înmii de diferite ale oamenilor și asupra contrastului, care se poate ivi adese în drepturile unuia față de altul. Ne gândim la dorința fiecăruia de a-și ocroti binele său față de puterea străină, la împrejurarea, că adeseori există drepturi, pentru menținerea cărorora averea și viața nu pot fi valori prea înalte.

Care individ și popor ar vrea să fie subjugat și lipsit de libertatea și de avutul său? Un popor își are drepturile, cinstea și averea. El își are datorința de a păstra, pentru sine și pentru urmașii săi, libertatea și cinstea, condițiile principale de viață.

Între cetățean și cetățean decide superioritatea recunoscută asupra dreptului îndoielnic; între popoare, dacă aceasta nu o poate face înțelepciunea conducătorilor, o hotărăște puterea.

Dar puterea zace mai puțin în mulțimea armelor și a brațelor, și mai mult în curajul acelor, cari se războiesc. Curajul, la rândul său, izvorește din credința vie și din voința dreptului. Dumnezeu judecă pe urmă.

Ar fi dovadă de slăbiciune, să blăstămăm războiul pentru relele ce-l însoțesc. O luptă dreaptă, pentru binele și viitorul țării, rămâne în veci glorioasă și nobilă.

Aprețiez pe bărbatul, care nu permite a fi încins cu lanțul sclăviei. Stimez femeia, care își jertfește mai în grabă viața, decât cinstea. Cum să nu aprețiez și stimez simțul de datorie și eroismul unui popor întreg?

Lupta pentru existență e în tot timpul cea mai dreaptă față de Dumnezeu și oameni. Ea e cea mai glorioasă, fiindcă e aceea, care corăspunde mai mult datoriei. Un popor fără cinste și fără încredere în sine este sclavul și batjocura străinului, e o adunătură, care servește pentru leață și e mulțumită cu existența nesigură de animal.

Isus Cristos, când predică pe pământ, a prevăzut, că adevărul divin va întâmpina luptă grea. El a profetizat război și varsare de sânge învățăcelilor săi: «Ei vor omorâ pe unii dintre voi, și veți fi urâți de toți pentru numele meu». (Luca 21 : 16, 17). El îi în-

deamnă să nu descurajeze, să nu cruțe avere, să nu considere viața deasupra tuturor, ci să sufere și să fie statornici până la sfârșit; să nu se teamă de cei ce omoară trupul. Spre sfârșitul zilelor sale le strigă, privind în viitorul tulbure și războinic: «Întru răbdarea voastră câștigați sufletele voastre». (Luca 21 : 19).

A desnădăjdui din cauza relelor, ce amenință, însemnează a-ți lăpăda credința în Isus.

Pentru că: «Domnul este luminătorul și mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?» (Ps. 27 : 1).

Cu adevărat, dintre toate relele pământești, războiul este cel mai groaznic, nu pentru că nimicește țări și popoare; nu pentru că aduce mizeria sub formele cele mai variate, ci pentru că e opera oamenilor, pentru stricarea lor.

Astfel pe lângă urâciunea răului, trebuie să-i recunoaștem și trebuința neapărată.

Toate cele inevitabile pe pământ le aprețiez ca hotărâri ale unei puteri superioare, pe care nu o importă mai ales buna dispoziție, plăcerea, banii și averea, bogăția și sărăcia, nici chiar viața indivizilor, ci mult mai mult: *tăria sufletească și nobilitatea omului.*

Prin ocârmuirea provedinței războiul devine astfel educător al neamului omenesc.

E adevărat, că acest educător cumplit nimicește multe moșteniri frumoase. Dar și viforul ruinează case, desrădăcinează arbori. Grindina zădărnicește așteptările roadelor de aur ale câmpului. Cutremure de pământ înghit locuri înfloritoare, orașe mari și mici. Sânt oare aceste rele mai puțin instrumente ale ocârmuitorului

puternic, care stăpânește deasupra stelelor?

Războiul nimicește orândueile obicinuite, în care părinții noștri și noi ne simțeam fericiți. E într'adevăr dureros a privi la ruina casei părintești.

Dar, nu obicinuiți liniștită, ci o statornicie înaltă se cere dela noi, o statornicie sufletească, care sub schimbarea sortilor rămâne neatinată. Fără convingere internă, fără virtute nu se poate închipui o astfel de statornicie.

Ce este omul, dacă a trăit timp îndelungat în liniște pașnică? O creatură a obiceiurilor reținute, a deprinderilor mult executate. Ceeace face el, se întâmplă rar din indemn intern și din cugetare, ci mai mult pentru că el nu vrea să iasă din ogașul cunoscut al obișnuinței. El împarte banul său săracilor, pentru că așa s'a deprins a face societatea. El cercetează biserică, nu pentru că-l cheamă inima, ci pentru că așa a învățat din copilărie. Tot așa se întâmplă cu cele mai multe lucruri.

Priviți la masele poporului, când se desființează o rândueală veche, când legile nu le mai rețin, când superioritățile se retrag: ele își permit păcătuirii față de înșiși concetățenii lor.

Să nu ascundem adevărul: adeseori bunătatea noastră aparentă, iubirea de dreptate, evlavlia și religiozitatea noastră, sânt mai puțin urmările convingerilor noastre interne, decât rodul îndatinării moștenite.

Războiul nimicește multe lucruri splendide ale anticității, multe opere, ce înși-ne le-am clădit. Dar chiar acest distrugător înfricoșat ne *desvoltă* prin aceasta puterea noastră. Nu existăm pe pământ numai să ne bucurăm de operele noastre, ci și să ne *urcăm puterile noastre interne la perfecția posibilă prin lucrare și luptă continuă.*

FOIȘOARA

Tovarășul de drum

— De Andersen —

(Urmare)

Soarele urcase binișor, când călătorii șezură la umbra unui arbore, să îmbrace puțin. Și cum mâncău, o babă veni cătră dâșii. Baba se mișcă cu mare greutate, răzămătată într'un băț. În spate purta o sarcină de uscături, din care se vedeau trei surcele verzi.

Când fu aproape de ei, lunecă cu un picior. Sărmana babă, căzu și începu să se vaită, căci își frânse osul.

Ionică socotea, să ducă acasă pe biata babă; dar tovarășul scoase din desagi o alifie, unse osul frânt, și îndată se vindecă. Pentru bunătatea asta ceru dela babă să-i dea *cele trei surcele.*

— Aș plăti-o scump, — zise bătrâna clătănind din cap; — dar tot mai bine așa, decât cu osul rupt.

N'avu încotro, cinsti surcelele străinului, care-i unse osul cu alifie. Atunci bătrâna, deplin sănătoasă, sări veselă, că pu-

tea să umble mai bine, decât altă dată. Minunată alifie! Nici pe bani n'ai putea găsi pe la farmacii.

— Ce ai să faci cu surcelele? — întrebă Ionică.

— Vor fi bune la o mătură, — răspunse tovarășul. Și, pe urmă, îmi plac mie. Au plecat.

— Ean te uită, cum s'a întunecat cerul, — grăi Ionică arătând cu mâna.

— Ba nu; acolo nu-s nori, sânt munți minunați, și mâne avem să sosim tocmai acolo, — răspunse tovarășul.

Munții nu erau atât de aproape, pe cât se vedeau.

Cu multă oboseală se urcă pe deal. Ionică și soful său de călătorie intrară într'o cârciumă, să-și adune puteri nouă de drum. În cârciumă se află multă lume; tocmai atunci unul dela comedie își arătă păpușile.

În rândul privitorilor, chiar în frunte, ședea un casap gros, lângă el un zăvod cât un vițel. Zăvodul se uită urât la comedie, par'că ar înțelege-o.

Nu peste mult se începă altă comedie, în care juca un crai și o crăiasă, șezând pe tron de aur, pe cap cu coroană lucitoare și îmbrăcați în haine scumpe.

Păpuși frumoase de lemn, și cu ochi de sticlă stăteau la ușa crăiască, câte odată o deschideau să vină aer răcoritor. Ce frumos se mișcau păpușile, — ca la teatru.

Dar mai frumoasă fu crăiasa, când se ridică din tron și veni mai la mijloc.

Zăvodul, într'o clipă, când stăpânul său își luă mâna de pe el, se aruncă dintr'o săritură pe scândurile unde umblau păpușile, apucă în dinți crăiasa, o strânse peste mijloc, de-i părăiră oasele... Grozav!

Stăpânul păpușilor se speria, și se supăra. Cea mai frumoasă păpușă să aibă un sfârșit atât de jalnic! Cănele rupsesse tocmai capul măriei sale crăiesei...

Oamenii pleacă în toate părțile, iar străinul, tovarășul lui Ionică zise, că are să vindecă păpușa. Îndată scoase sticluta cu alifie și unse păpușa, cum unsese pe baba cu piciorul rupt.

Crăiasa pe loc se făcu sănătoasă, și acum putea să se miște fără să o tragă de sfoară, de gândeai că-i vie, — atât că nu știa vorbi. Mult se bucură comediantul și întrebă pe străin, ce răsplată dorește?

Străinul tovarăș ceru să-i dea sabia mare, ce o purta comediantul la sine. Comediantul îi dăru bucurios sabia.

În dimineața următoare cu tovarășul său porniră și trecură peste dealuri și păduri de brazi. Se urcară atât de sus, încât turnurile bisericilor se vedeau ca niște firicele. De pe dealuri se zăreau depărtările pe unde ei nu mai umblaseră.

Așa podoabă a firii nu mai văzuse Ionică niciodată. Soarele lucea vesel, dintre dealuri răsună cornul vânătorilor atât de duios, încât ochii lui se umeziră. Cu sufletul plin strigă: — «Doamnel. Bun ești! Și minunate sânt făpturile mâinilor tale!»

Tovarășul mișcat, se opri și el, își împreună mâinile și privi la pădurea și orașul ce se întindea în vale. Deasupra lor auziră un cântec nespuns de duios; priviră în sus și văzură o minunată lebedă albă, care plutea în aer cântând atât de frumos, încât ei nu știau să fi auzit cândva așa cântare. Dar glasul slăbea tot mai mult, pasărea mândră își plecă deodată capul și căzu moartă la picioarele lor.

— Ce aripi mari și puternice, — zise tovarășul, — astfel de aripi au mare preț, nu le las aici. Vezi ce lucru bun am făcut, când mi-am câștigat sabia!

Și tăia aripile amândouă.

Merseră lungă cale. În sfârșit se pomeniră într'un oraș mare, cu o sută de

Spiritul nostru nemuritor e chemat spre o acțiune veșnică. Liniștea și odihna ne duce la amorteală. Numai activitatea dă viață și dă tărie.

Războiul pustiește, dar pustiește opere trecătoare; și din contră, puterilor le dă mai multă viață.

Războiul distruge însă numai ceea ce e trecător.

În nesiguranța comună despre averea și viața noastră, lucrurile acestea ne apar în valoarea lor reală. Începem a ne împăca cu gândul, că putem pierde tot ceea ce avem. Găsim chiar, că există bunuri mai mari, mai înalte și mai statornice, decât cele pământești. Și omul care stă pe treapta aceasta, devine vrednic de sine, vrednic de numele de creștin, în înțelesul dumnezeesc al măestrului divin. Ceea ce se derivă dela spirit, ceea ce aparține spiritului veșnic, este averea ce rămâne. Toate celelalte sânt praf și amăgire.

Nu sânt oare principii nevoiți a se coborâ de pe tronuri, învingătorii nevoiți a merge în captivitate, bogătanii trăiți în lux constrânși să cerșească, iar aceia, cărora alădată le aparțineau toate, siliți să-și părăsească locurile patriei lor?

Războiul rupe volnic multe legături pământești, dar prin aceasta întărește inimile spre încheierea unor raporturi nobile.

Mizeria comună, produsă de război, îmbărbătează pe cetățenii leneși și egoiști.

Lipsa și nevoea comună șterge diferența dintre stări: cel sărac se apropie mai cu încredere de cel bogat; cel bogat găsește scut prin cel sărac. Poporul întreg devine o singură frățietate, o singură familie a unui părinte credincios al țării.

Și precum în pericolul războiului se dezvoltă virtuțile civile cu o putere admirabilă, ca să mântuiască întregul, tot așa se trezește în peptul fiecărui individ simțul pentru virtutea creștinească, pentru o religiozitate nefățarnică și adânc simțită. În peptul fiecăruia se ridică o încredere mai puternică către Atotputernicie, o credință, care învinge grozăviile armelor, și face de rușine puterea lumească și viclenia dușmanului.

Acesta este fructul mizeriei pe urma războiului.

El, războiul, este leacul amar pentru state și oameni, toți se feresc cu groază de el, dar în fine trebuie să-l primească.

Dacă privim războiul din acest punct de vedere, existența lui în lume nu poate să ne apară neînțeleasă, ci trebuie să recunoaștem necesitatea lui.

Să ne deprindem a venera înțelepciunea lui Dumnezeu și în viforele războiului, în tocmai ca în tempestățile cerului.

Căci cine se plânge de pierderea celor pământești, pune preț mult prea înalt pe cele trecătoare.

Creștinismului i se cuvine curajul eroic, cu care Cistos a părăsit viața pentru frați.

Pr. Gh. Henția.

Proces senzațional. Ziarul berlinez *Germania* scrie, că se va porni o cercetare disciplinară și criminală împotriva prințului *Lichtnowski*, fostul ambasador german la Londra, în afacerea unui memoriu al său, întemeiat pe acte și, cum se zice, răspândit pe ascuns, în care prințul aduce grave învinuiri politice externe a Germaniei și Austro-Ungariei. Lichtnowski, între altele, acuză monarhia noastră și Germania pentru provocarea războiului actual.

Judecătoria va fi chemată să facă lumină în chestiunea, care de sigur interesează nu numai puterile centrale, ci întreagă Europa.

Situația politică. După o înțelegere luată între guvern și președintele camerei, parlamentul ungar va fi convocat în ședință pe ziua de Marți în 9 Aprilie.

În ședința aceasta își va prezenta comisiunea financiară raportul despre proiectele de dări, care vor fi puse la ordinea zilei pentru ședințele cele mai apropiate.

Se va lua apoi în discuție proiectul pentru o nouă indemnitate, în considerare că indemnitatea votată expiră în 30 Aprilie.

Comisiunea parlamentară a dreptului electoral își va urma lucrările acum, după sărbătorile de Paști ale apusenilor.

Știrile războiului

Înțelegerea nu se lasă. — Catastrofa Angliei.

Ziare olandeze publică știrea inspirată de guvernul englez, că statele înțelegerii sânt decise să urmeze războiul. Cu nici un preț nu voiesc să stee de vorbă cu puterile centrale în chestiunea păcii. Scopurile vechi, urmărite de înțelegeri, se susțin și mai departe, și adică: restabilirea Belgiei, retrocedarea Alsației și Lorenei, și liberarea Poloniei.

Scrie *Berliner Deutsche Tageszeitung*: Marea bătălie din Franța s'a schimbat în catastrofă pentru englezi. Înfrângerea Angliei trebuie să o numim catastrofă, pentru că: armata engleză a pierdut peste 1100 de tunuri, mii de mitraliere, întreaga provizie de alimente, munițiuni și haine, în sfârșit echipamentul pionierilor. Și pe lângă toate acestea, presa franceză tot mai amăgește cu știri neadevurate opinia publică din Franța.

turnuri, care străluceau la soare ca argintul. La mijloc de oraș se vedea un palat de marmoră cu acoperiș de aur. Aici ședea împăratul.

Ionică și tovarășul său n'avură de gând să intre în oraș, ci mai întâi se abătură la o cârciumă din marginea orașului, să-și schimbe hainele, să îmbrace altele curate. Cârciumarul le povestă, că împăratul este om foarte bun, care nu face rău nimănui. Însă cu atât mai păgână este fiica împăratului.

— Da! fata-i plină de draci. E foarte frumoasă; dar ce-i folosește frumusețea, dacă este vrăjitoare, și a pricinuit moartea multor fii de împărați, tineri și frumoși.

Fata împăratului adevă dase de știre, că fiecare poate să o pețască: orce om, începând dela crai și până la cerșitor, poate să vină la pețite; numai cât trebuia să răspundă fetei de împărat, care punea întrebarea: Unde este îndreptat gândul meu?

Dacă răspunde bine la întrebarea pusă, se ve mărită după el, și după moartea împăratului va lua domnia; iar dacă nu va ști răspunde, are să fie tăiat sau spânzurat.

Împăratul, deși foarte supărat că avea o fiică atât de rea, nu putea să-i facă ni-

mic, — și-i spuse odată că nu mai voiește să vadă pețitorii, ci să facă ea ce-i place. De câteori sosese un crăișor să ceară fata, și nu știa să deslege întrebarea, li tăiau capul; adevărat, că înainte de a peți, îl făceau băgător de samă, ce soarte îl așteaptă.

După așa întâmplări împăratul, cum am spus, era totdeauna supărat. Odată căzuse în genunchi, cu toată ostășimea lui, și se rugase de fată, să nu fie atât de păgână. Toate înzadar!

— Grozav lucru! — zise Ionică, — ar fi vrednică fata aceea să mănânce o bătaie! De-aș fi eu împărat, aș îndrepta-o.

Se auzea sgomot la stradă: Să trăiască! Trecea fata împăratului, și era atât de frumoasă, încât oamenii când o vedeau, uitau toate faptele ei rele, și cu toții li strigau: Să trăiască!

Douăsprezece femei dela curtea împăratului, îmbrăcate în mătăasă albă, alergau pe cai negri ca păcatul; în mână ținea fiecare câte un crin. Fata împăratului venea călare pe un armăsar alb ca neaua și împodobit cu pietri scumpe. Hainele ei erau țesute din aur, sbiciul strălucea, ca și când ar fi fost împletit din raze de soare; coroana de aur sclipa, ca și când ar fi fost

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 29 Martie. (Of.) La răsărit și în Italia nu s'a petrecut eveniment de importanță.

Budapesta, 30 Martie. (Of.) Lângă Piave, la insula Papadopoli, trupele noastre de siguranță au respins un atac italian. De alt fel activitatea războinică a crescut la sudvest.

Budapesta, 31 Martie. (Of.) Activitatea războinică în Italia se urmează tot mai viu.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 29 Martie. (Marele cartier general). Frontul vestic: În luptele locale, purtate pe ambele maluri ale Scarpei, am pătruns în pozițiile prime ale englezilor, și am făcut mai multe mii de prizonieri. Lângă Albert și la nord de localitatea aceasta, englezii și-au continuat contraatacurile nereușite și pline de pierderi. Între Somme și Avre am atacat de nou. Am respins dușmanul din vechile sale poziții și din satele apărute vitejește peste Warfusen, Abaucourt și Plessiere spre vest și nordvest. Francezii au pornit contraatacuri repetate în potruva unor sectoare din noua noastră linie între Montdidier și Noyon. Atacurile s'au zădărnicit cu grele pierderi pentru dușman.

Prada de război, stabilită dela începutul luptelor și până acum, este: șapte-seci de mii prizonieri și 1100 de tunuri. Armata generalului Houtier a contribuit la cifrele acestea cu: 40.000 mii de prizonieri și 600 de tunuri.

Pe frontul din Lorena s'a continuat focul intens de artilerie.

Căpitanul baron Richthofen a secerat a 74-a învingere aeriană.

Pe celelalte fronturi nu sânt noutăți.

Berlin, 30 Martie. (Marele cartier general). Frontul vestic: Pe câmpul de luptă la nord de Somme situația este neschimbată. Localitatea Ayette am curățit-o de dușman. Între Somme și Avre am respins din primele poziții pe englezi și pe francezii veniți în ajutor, și am ocupat localitățile Boucourt și Mezières. Atacurile franceze împotriva orașului Montdidier le-am zădărnicit. Francezii au început distrugerea Laonului. Bombardamentul stăruitor a produs considerabile stricăciuni catedralei.

Pe celelalte fronturi nimic nou.

Berlin, 31 Martie. (Marele cartier general). Frontul vestic: Pe înălțimile, ce se ridică spre vest dela cursul de sus al Ancrei, am respins contraatacurile englezilor. Înaintarea noastră între Somme și Oise este împreună cu succese nouă. De ambele laturi ale văii Luce am rupt primele linii engleze, întărite cu regimente franceze. În asalt am ocupat satele din vale: Aubecourt, Evangart și Dumcin, și pe lângă toate contraatacurile sale înverșunate, am respins dușmanul la Moreuil și în pădurea situată la nordul acestei localități. Între Moreuil și Noyon am atacat corpurile de armată franceză sosite acum în luptă. La nord de Montdidier și peste șesul dela Avre și Don am respins dușmanul, ocupând cu asalt înălțimile de pe malul vestic. Contraatacurile repetate franceze la apus de Montdidier s'au prăbușit în mod sângeros. Seara am ocupat prin navală localitatea Fontaine și am păstrat Mesnilul în luptă îndârjită. De pe toate părțile frontului dușmanul raportează pierderi sângeroase dintre cele mai grele.

Pe celelalte fronturi nu sânt noutăți.

Ludendorff.

Din sinoadele protopresbiterale

— Protopopiatul Miercurei —

În 12 Martie v. s'a ținut sinodul protopresbiteral al tractului *Mercurea*.

Dintre obiectele puse la ordinea zilei mai mare discuție s'a încins în jurul regulării taxelor stolare pentru toate comunele din protopopiat.

Proiectul de stolă stabilit de comitetul protopresbiteral a fost combătut, în unele puncte, din partea unor preoți.

Dar, după ce și mirenii au recunoscut că cererea preoției e deplin îndreptățită, proiectul stolar, prezentat de comitetul protopresbiteral, s'a primit neschimbat cu unanimitate.

În cadrul aceluia proiect s'a stabilit a se urca relutul de cvartir pentru preoți până la 300 cor., socotit fiind și relutul dela stat de până acum și 1/2 jugăr de grădină sau 100 cor., relut de grădină. Relut de cvartir și grădină, dacă nu se poate asigura dela stat, este îndatorată parohia a se îngriji de rebonificarea lor.

Cu privire la bucatele, pe care preotul are să le primească dela credincioși, să se practice uzul vechi, adică să se deie în natură. Asemenea și ziua de lucru să

se presteze de credincioși în natură, iar în cazuri extreme atât pentru ziua de lucru, cât și bucatele neprestate în natură, să se plătească prețul de azi, obișnuit în respectiva comună.

Trecându-se la propuneri, părințele din Spring, Ioan Crăciun, face următoarea propunere:

«Având în vedere scumpetea crescândă pentru toate articolele de trai, și ținând seamă de glasul unanim al preoției noastre, manifestat prin ziaristică și la diferite prilejuri, cu privire la îmbunătățirea dotațiunii sale;

având în vedere serviciile, pe care le aduce preoția bisericii și patriei, propagând ordinea și moralitatea între credincioși;

având în vedere ajutoarele, puse de stat la dispoziția funcționarilor publici, — precum și ajutorul de stat de milioane coroane votat bisericilor recipiate din patrie, — excepționând dela aceste ajutoare preoția și biserica română:

ne ridicăm glasul nostru și cerem din această corporațiune bisericească, ca autoritățile noastre înalte bisericești să stăruască la guvernul țării pentru urcarea dotațiunii preoților, în raport cu urcarea sa-

făcută din stele de pe cer, haina ei era cusută din mii de aripioare de fluturi... Dar decât toate acestea era mai frumoasă ea însăși, fata împăratului.

Când Ionică o văzu, se înroși la față ca racul, și rămase cu gura căscată și cu ochii holbați. Fata, cu coroana ei de aur, sămăna deplin cu fata, pe care o văzuse în vis tatăl lui Ionică.

Grozav de frumoasă era, și nu-și putea lua privirile de la dânsa.

— Este cu neputință, să fie vrăjitoare atât de răutăcioasă, și să omoare pe oameni, cari nu știu răspunde la întrebările ei. Or cine poate s'o petască măcar de-ar fi cerșitor... Eu mă duc la palat să o cer. Fără ea nu pot să trăiesc!

Orce om cu care vorbea, li zicea să se lase de treaba asta, dacă voiește să nu se prăpădească, cum s'au prăpădit toți înaintașii lui. Tovarășul de drum îl desmânță și el. Dar Ionică socotă, că lucrul o să iasă bine; își curăță frumos hainele, se spală pe față și pe mâni, se pieptenă și plecă liniștit la oraș, drept către casa împăratului.

— Intră! — strigă bătrânul împărat, când bătu cineva la ușă. Ionică deschise. Împăratul se apropie de el în haină de

casă și în ghete cusute cu flori; în cap avea coroană, într-o mână cărja împărătească, în cealaltă mărul împărăției.

— Stai nițel! — zise împăratul, — își puse mărul la o parte, să poată da mâna cu Ionică.

(Va urma)

Versuri soldățești

— Dela Iosif Dafiu din Oraștie. —

Foică plop uscat,
Când de-acasă am plecat,
Ziua bună mi-am luat
Dela mamă, dela tată,
Dela frați, dela nevastă,
Zicându-le să trăiască,
Dumnezeu să-i miluească,
Copilașii să-mi grijească,
Și să-i dea la 'nvățatură
Să se roage cu căldură
Pentr'un tată nstrăinat,
Departat n luptă plecat.
Săraci, copilașii mei,
Ține-i, Doamne, frumusei,
Și pe noi pe lângă ei!

larelor celorlalți slujbași publici, și cerând aplicarea §. XX din 1848 și pentru biserica noastră. Iar până ce se va vota ridicarea congruei și a convencionilor din partea statului, P. V. Consistor Arhiepiscopalean este rugat a înainta proximalui Sinod arhiepiscopalean propuneri concrete în ceea ce privește ajutorarea preoției dela biserică, sau eventual dela comună politică, pentru ca să se aducă o soluție definitivă în această chestiune arzătoare pentru preoția noastră, — care numai așa își va mai putea împlini cu abnegație apostolatul încredințat ei, dacă va fi pusă la adăpostul grijilor zilnice.

Sinodul primește propunerea ridicându-o la valoare de concluz.

Terminată fiind ordinea de zi președintele declară sinodul închis, punând la inimă fiecăruia ca în aceste timpuri, de grea încercare pentru biserică și instituțiile ei, să fie veghe neadormită punându-ne cu toții nădejdea în Dumnezeu ocrotitorul neamurilor credincioase

r.

Știrile zilei

Distincții. Maiestatea Sa Monarhul Carol a acordat arhiducelui general-colonel Iosif și secretarului de stat german Kühlmann marea cruce a ordinului Sf. Ștefan.

Miscarea populației în Ungaria în 1917. În anul 1917 s'au încheiat în Ungaria 81.250 de căsătorii, față de 68.355 în 1916. Cu tot sporul acesta, numărul căsătoriilor s'a redus cam la jumătatea celor din vremuri de pace. Nașteri au fost 311.304 față de 333.551 în 1916. S'au redus și cazurile de moarte; numărul lor total a fost de 417.508, cifră, ce reprezintă, de sine înțeles, numai aczurile de moarte în sinul populației civile. Ca rezultat final, bilanțul populației civile pe 1917 se încheie cu o *perdere de 106.204 persoane.*

Centrala de verdeturi și fructe. În scop de-a aduna într-o singură mână negoțul de zarzavaturi și fructe din țară, s'a înființat o centrală, din care fac parte delegați ai ministerului de alimentare și delegați dintre comercianți și producători. Centrala va hotărâ distribuirea produselor, cantitățile lor și prețurile maxime. Centrala de verdeturi și fructe va avea comisionari, cari vor libera certificate de transport către negustori.

Moartea unui preot tiner. Abia acum primim trista știre, că nemiloasa moarte a răpit, încă la 12 Februarie a. c., pe tinerul paroh Nicolae Constantin din Hălchiu, după un morb greu și îndelungat, din mijlocul credincioșilor săi și lăsând în adâncă jale pe neconsolata sa soție Matilda Constantin n. Neagoe și 4 feciorași orfani, unul de 3, al 2-lea de 7, al 3-lea de 9 și al 4-lea de 11 ani, atât de iubii de părințele lor. Originar din Brașov, rămășițele lui pământești au fost transportate și așezate spre odihnă veșnică la 15 Februarie c., în Brașov, unde îl deplâng neconsolații săi părinți, cari din 9 copii, acum la bătrânețe, nu mai au nici unul. Răposatul a servit ca paroh 6 ani în Roșia montană (prot. Abrud) și 6 ani în Hălchiu (prot. Brașov). Inzestrat cu talent muzical, a fost recunoscut ca excelent conducător de cor, dând concerte reușite atât cu tinerimea din Roșia montană cât și din Hălchiu. Ca elev al seminarului «Andreian», s'a numărat între aceia cari purtând mare dragoste clasei noastre de mijloc, a conlucrat în afacerile Reuniunii meseriașilor sibieni. Perderea mult prea timpurie a tinerului paroh Nicolae Constantin este regretată în cercul rudeniilor, al prietenilor săi numeroși și al tuturor cunoscuților săi. Fie-i somnul lin!

Un neconsolat prietin.

† Ioan Păicu, învățător la școala confes. ort. rom. din Calbor, în urma unei întâmplări nenorocite, a răposat în Domnul în spitalul comitatens din Făgăraș la 4/17 Martie a. c. după o mănoasă activitate de peste 23 ani și în etate de 43 ani. Cadavrul i s'a transportat la Calbor, unde a fost înmormântat cu pompă religioasă în cimitirul bisericesc la 7/20 Martie. Odihnească în pace!

Săpun. Cantitatea de săpun pe luna lui Martie, pentru locuitorii sibieni, se distribuie Marți în 2 April n., la Fabrica sibiană de luminări, societate pe acții, în Strada Turnului.

Alt preț. Guvernul a satorit prețul maximal de șapte coroane 50 fileri de chilogram la vânzarea porcilor vii mai grei de 40 kg. dar cel mult de 50 kg.

Noaptea la 12 ore. Incepând din 15 April, când se introduce earaș socotirea timpului de vară, localurile publice, restaurantele, cafenelele ș. a. sânt îndreptățite a sta deschise până la orele 12 din noapte.

Sămânța de napi de nutret se află de vânzare la «Infrățirea», federația (centrală) însoțitorilor satești din Sibiu (Strada Bruckenthal Nr. 17, parter).

Însoțirile de credit Raiffeisen, atașate federației, au întâietate la cumpărare.

Conducătorii de pe sate (preoți, învățători, notari etc.) aducând la cunoștința obștei acest lucru, să binevoiască a conserie pe doritorii de a-și procura asemenea sămânță cu numele și cu cantitatea de cumpărat, ear comanda să se facă de urgență cumulativ.

Pentru sanator. În restimpul dintre 23 și 29 Martie 1918 au contribuit, pentru clădirea sanatorului de tuberculoși, următorii: Matias Renovich 5 coroane; Frideric Schieb, în loc de cunună pe mormântul dnei Amalia Eiwendt, 10 coroane; Rudolf Kuchar 3 cor. 44 fil.; 1% dăruiri benevole 47 cor. 58 fil. — Direcția Cassei de asigurare a muncitorilor din cercul sibian mulțumește călduros tuturor dăruitorilor. Contribuiri se primesc la Cassă, în piața Zeughof nr. 5 și 6.

În amintirea iubiților răposați. Nemângăiații părinți Zaharie Popa, paroh în Richisdorf și soția sa Maria n. Holerga, au binevoit a dăruii într-o veșnică odihnă a iubitei lor fice Hortenzia, suma de cor. 6.20 la fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace. Pentru prinos exprimat sincer mulțumim: Victor Tordășianu, președintele Reuniunii meseriașilor sibieni.

Cheltuielile războiului, de azi sânt 500 miliarde de coroane. Din aceasta sumă se scad acele sume, cere le-au împrumutat statele între sine. Acestea sânt aproape de 50 miliarde, așa că cheltuielile războiului din vremea noastră până acum le putem evalua la 450 miliarde.

Cheltuielile de război ale Angliei până la sfârșitul anului 1917 sânt de 6087 milioane livre sterling. Din această sumă Anglia a dat ca împrumut 1290 milioane aliaților săi, deci cheltuielile curate fac 4827 milioane de livre, presupunând că împrumuturile date vor fi încasate la timp.

Cheltuielile Franței până la sfârșitul lunii Decembrie 1917 erau 120 miliarde de franci. Din acestea cheltuielile proprii de război se ridică la 82 miliarde. Afară de aceea în Decembrie a mai făcut un împrumut de 10 miliarde, care nu e socotit în suma de mai sus.

Cheltuielile Rusiei până la sfârșitul lunii Aug. 1917 s'au ridicat la 34.5 miliarde de ruble sau 85.17 miliarde coroane. De atunci probabil a ajuns suma de 100 miliarde de coroane.

În Germania până acum s'au votat 109 miliarde mărci pentru război.

Cheltuielile Austriei și Ungariei sânt aproape 60 miliarde. Din acestea pentru Austria se vin 40 miliarde, pentru Ungaria 20 miliarde.

Datoria de stat a României în cursul războiului s'a sporit cu 5 miliarde coroane, a Turciei cu 7 miliarde.

Australia a făcut o datorie de 100 milioane livre, adică 2.5 miliarde coroane.

Tot atâta a împrumutat și India

Canada a făcut o datorie de 525 milioane de dolari.

Olanda a împrumutat 500 milioane florini.

Elveția 800 milioane pentru mobilizare.

Statele Unite americane dela intrarea în război au cheltuit 6498 milioane dolari, adică 33.6 miliarde de coroane.

Teatru german. Trupa teatrală a dlui Leo Bauer și-a început reprezentațiile Luni, în 1 April 1918, cu piesa *Roză din Stambul*, jucată cu deosebit succes la sfârșitul stagiunii trecute. Marți, în 2 April, se joacă aceeași piesă, cu artiștii Dietrich și Weresch, cari și-au câștigat de mult simpatiile publicului sibian. Dirigent al părții muzicale este Alfred Nowak. Miercuri în 3 April se dă: *Roză din Stambul*.

Inceputul la 7 1/2 ore seara.

Teatru cinematograf. Se reprezintă la Apollo, în Strada Schewis, Marți în 2 April: *Lili*, comedie în 3 acte. Miercuri și Joi, în 3 și 4 April: dramă în primul rol cu Gunar Tolnäs. — În pregătire: *Cabiria*.

Institutele noastre financiare

— „Victoria” din Arad —

În tăcere, fără sgomot, dar totuși în cadre solemne și demne de însemnătatea zilei, și-a ținut frunzașul nostru institut financiar *Victoria* adunarea sa generală jubilară a XXX-a dela înființare.

În 24 Martie 1918 la orele 11. a. m. președintele Roman R. Ciorogariu, vicar episcopesc, deschide adunarea și constată participarea a 60 acționari reprezentând 3072 acții cu 941 voturi.

Fiind adunarea capabilă de a aduce hotărâri valide, denumește cu consenzul adunării generale de notar pe funcționarii superiori Ioan Moldovan și Petru Vasilon, — de verificatori ai procesului verbal pe acționarii Vasiliu Papp și Iuliu Herbay, — iar de scrutinători pe acționarii Dr. Dimitrie Barbu de Ileni, Aurel Călnician și Aurel Sterca Șuluțiu.

Întrând în ordinea de zi, directorul executiv Sava Raicu citește raportul direcțiunii, prin care în termeni bine aleși face o reprivire asupra trecutului și activității rodnice a institutului în cursul celor trei decenii petrecute.

Din acest raport extragem următoarele pasagii:

Onorată Adunare Generală!

Înainte de toate aducem mulțumită lui Dumnezeu, care ne-a ajutat să sărbămăm a 30 a adunare generală ordinară a institutului nostru *Victoria*, și ca să putem da seamă despre activitatea sa începută la 30 Noemvrie 1887.

Ar fi lucru necuviincios, ca din acest prilej să se aranjeze festivități sgomotoase, în vremile sângeroase și grele de azi. Va sosi însă timpul mult dorit de pace, potrivit și pentru noi sau urmașii nostri, ca să poată aprea cu demnitate trecutul și activitatea spinoasă dar frumoasă, și să se facă istoricul de 30 ani al institutului nostru. Pentru că am fi neatenți și nerecunoscători, dacă am trece cu vederea și nu am constata activitatea rodnică, munca grea, progresul puternic și numele bun ce și l-a câștigat institutul sub această durată de timp.

Lung, obositor și brășos a fost drumul acesta, dar convingerea oamenilor însuflețiți, cinstea și sânguina lor, toate piedecile le-au învins.

În tot timpul acesta de 30 ani, institutul nostru și-a luat partea de muncă onorifică în toate luptele economice-financiare, ținând seamă de programul său vechiu, de a sta credincios în serviciul economiei, industriei și a comerțului, sprijinind cu toată inima scopurile filantropice-culturale.

Cu mândrie se poate zice, că am brăzdat drept, am arat adânc, am sămănat la timp și bine. Mulți nervi s'au zdruncinat și multă energie s'a cheltuit în timpul acesta. N'a fost însă fără rezultat această muncă cinstită și plină de sânguină. Rezultatul să vede din tabloul operațiunilor publicat pe ultima pagină al raportului nostru, ale căror cifre grăesc mai elocvent ca orice vorbe.

Întreaga noastră clientelă am servit-o onorabil și totdeauna culant. Cu deosebită satisfacție anunțăm, — că în urma întocmirilor și temeliilor de soliditate pe care s'a răzimat și se razimă toată activitatea noastră, — existența institutului nostru este asigurată sub orice împrejurări, — și efectele unui progres sigur și constant se vor simți și mai bine în viitor.

Tuturora acelor, cari ne-au îndreptat și sprijinit pe calea noastră de 30 ani, le aducem la acest loc prinosul nostru de recunoștință, și folosindu-ne de această ocazie reînnoim promisiunea solemnă de nestrămutată credință și zel de a lucra și mai departe în conducerea și ocrotirea atâtor interese mari, depuse în mâinile și sub îngrijirea noastră.

Despre activitatea noastră din anul trecut, avem onoare a Vă raporta următoarele:

Situația economică și financiară din anul trecut, față de anul premegător, puțin s'a schimbat. — Caracteristica lui a fost abundența de bani ne mai pomenită, izvorită în mare parte prin continua valorizare a stocului de negoț. Peste tot lipsa de material brut și negoț e cauza scumpetei mari și insuportabile. — Comerțul liber în urma centralizărilor a stagnat, și astfel plasările de bani și în anul trecut au fost minime.

Cu toate acestea constatăm, că am realizat un venit curat de K 404.859.89 averea noastră activă reprezintă „ 33.410.899.63 depunerile au crescut la în-

punătoarea cifră de . . . „ 27.263.393.16

Tot pentru consolidarea institutului nostru și în anul trecut am înmulțit stocul

efectelor noastre lombarda-
bile cu. K 2.972.765.
la „ 5.158.400.
Cursul efectelor proprii l-am socotit real și solid redus.

Cu deosebită bucurie Vă anunțăm, că fondurile noastre proprii de rezervă și penziuni au ajuns la cifra de K 2.380.336.79.

Toate filialele noastre, din Chișineu, Șiria și Boroșineu au funcționat normal și bine.

Bilanțul din 1917 e clar, real și mai plin de putere de cât în anul trecut.

După aceste vă anunțăm în sensul statutelor, că după ordinea vechimei ies din direcțiune Petru Truția și Axentie Secula, și Vă rugăm să alegeți pe un period statutar de 4 ani 2 membri în direcțiune.

Adunarea generală cu vot unanim ia cu plăcere la cunoștință acest raport al direcțiunii, primește toate propunerile direcțiunii referitoare la împărțirea profitului curat de 404.859. cor. 89 fileri și fixează dividendă anului 1917 cu 20 coroane de acție plătită imediat după adunarea generală.

În direcțiune realege cu unanimitate pe membrii vechi Petru Truția și Axentie Secula pe un nou period de 4 ani.

În numele acționarilor ia cuvântul protopopul Radnei Procopiu Givulescu și în termeni aleși relevă meritele fundațiilor și bărbatilor, cari au condus atât de bine destinele institutului în cursul vremii celor 30 de ani ai existenței sale și l-au adus la starea de putere și înflorire de astăzi.

În cuvinte bine simțite acționarul și funcționarul superior al institutului, Ioan Moldovan, își ridică cuvântul în numele funcționarilor și trecând pe dinaintea ochilor scurgerea celor 30 de ani din viața institutului, mișcat constată, că dintre vechii fundatori trei mai sânt în viață: președintele Mihai Velicu, medicul Dr. Nicolae Cioclan din Pecica, — și organizatorul de pe vremuri al institutului, actualul director executiv Sava Raicu, care a făcut prima trăsătură norocoasă de penă la acest institut și în cursul vremii a fost maestrul atâtor generații de funcționari, crescuți sub aripelile dsale la nivelul culturai financiare moderne de astăzi.

Din institutul modest de odinioară prin munca și priceperea sa a făcut o bancă puternică, la care sunt angajați azi aproape 50 de funcționari, tot atâția capi de familie.

Directorul Sava Raicu, viu mișcat, mulțumește atât acționarilor, cât și funcționarilor pentru sincerele manifestări și ovații, și promite solemn, că tot pe calea de până acum va conlucra din toate puterile pentru prosperarea institutului și dreapta ocrotire a intereselor funcționarilor, devotați tovarăși de muncă ai săi.

În fine președintele Roman R. Ciorogariu, reasumând toate frumoasele momente ale adunării generale jubilar de azi, mulțumește tuturor pentru sprijinul valoros dat institutului la ajungerea rezultatelor frumoase de azi, — și între viile aclamări ale celor de față încheie adunarea.

Cărți și reviste

Dicționar maghiar-român și român-maghiar. A apărut zilele acestea, în editura Francisc Schenk din Budapesta, dicționarul maghiar-român și român-maghiar întocmit de dl dr. Gheorghe Alexici, profesor la Academia orientală de comerț din Budapesta. Cartea aceasta de 144 pagini, legată în carton, costă 1 cor. 80 fileri și se poate comanda dela autor, în total cu 1 cor. 90 fileri.

Cărți pentru toți. În Tipografia Poporul Român din Budapesta (VII. Ilka utca 36) au apărut câteva cărți bune sub numirea *Carte pentru toți*. Până acum au ieșit de sub tipar 9 mnuere, și anume:

1. Liga celor cu părul roșu.
2. Câteva povestiri și multe adevăruri.
3. Nuvele și schițe din literatura maghiară.
4. Cititorul, de Maxim Gorki.
5. Primăvara, roman de Al. Ciura.
6. Munții noștri aur poartă, versuri de Iustin Ilieș.
7. Ce-i frumos și ce-i urât?
- 8-9. Medicul de casă.

Prețul unui număr 40 fil. 12 numere în abonament 4 cor. 30 fil. Recomandăm cititorilor această interesantă bibliotecă.

Posta redacției.

Dlci E. M. Numărul cerut vi s'a trimis. În afacerea ce vă interesează, adresați-vă către Ven. Consistor.

Dlci N. C. în *Prihodiste*. Ni se spune, că moștenitorii primesc o recompensă oarecare, odată pentru totdeauna. Cea mai de aproape comandă militară vă poate da informațiune exactă.

Nr. 78/1918

(66) 2—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Maeruş, protopopiatul Braşov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotaţiunei dela stat.

Concurenţii să-şi înainteze cererile, înscrise cu documentele prescrise, la subscrisul oficiu în termenul arătat şi să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică, cu prealabila încunoştinţare a subscrisului, spre a oficia, a cânta sau a predica.

Braşov, în 2 Martie 1918.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Braşov, în conţelegere cu comitetul parohial.

Vasile Stetea,
admin. protopop.

Nr. 66/1918

(65) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă bolnăviciosul paroh Leon Buzdug din parohia de clasa I (primă) Borgoşeni, în protopresbiteratul Bistriţei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele sistematizate în acea parohie, cu observarea că nefiind de prezent nici porţiune canonică ca dotaţiune preotească şi nici casă pentru capelan, cel ales va trebui a se îngriji de cortel din al său.

Reflectanţii calificaţi ori cu îndreptăţire îşi vor înainta cererile înscrise conform normelor în vigoare la oficiul protopresb. ort. rom. în Besztercze-Bistriţa, putând pe lângă stricta observare a regulamentului pentru parohii şi cu prealabila încuviinţare din partea oficiului protopresb. a se prezenta, în vre-o Duminecă sau sârbătoare în comună, şi cântând, predicând ori servind, să facă cunoştinţă cu poporul.

Bistriţa, 21 Februarie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al tractului Bistriţa în conţelegere cu comitetul parohial.

Gregoriu Pletosu,
protopop.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Seminţe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericeşti pe toate Duminecile şi sârbătorile de peste an, precum şi la casuale bisericeşti, publice şi private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele şi sârbătorile de peste an, precum şi la casuale bisericeşti.

Tomul III: Cuvântări bisericeşti la înmormântări, parastase şi alte festivităţi funebreale. Adăus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale şi memoriale.

Preţul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

A apărut şi se află de vânzare la : : : Librăria Arhidiecezană : : :

„Biblioteca Băncilor Române”
Nr. 21—22.

Curs elementar

de

Stenografie românească

după

sistemul stenotachigrafic

de

Vasile Vlaicu,

matematician „Băncii gen. de asigurare”, Sibiu.

Preţul 2 coroane, plus 10 fil. porto.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Şpan

conferenţă citită la congresul învăţătorilor gr.-or. români din Biharia :

de

Nicolae Regman.

Preţul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omilii şi cuvântări bisericeşti de

Dr. Ioan Broşu.

Preţul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

„Biblioteca Şaguna”

Redactată de Dr. I. Lupaş, Sălişte.

Nr. 16—36.

Mângăiaţi poporul!

Cuvântări bisericeşti

de

Dr. Ioan Lupaş

şi alţi preoţi din protopopiatul Săliştei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Preţul unui exemplar: Broşat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice şi apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roşca, prof. ser., cu binecuvântarea Excelenţei Sale a înaltpreasfinţitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei şi Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria şi Transilvania Ioan Meşianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolona, sub titlul: „Τα ομολογια βιβλία”. Atena 1883.

In aceasta ediţie, bine îngrijită şi din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefaţă” revăzătorului în care se indică istoricul creării acestei cărţi simbolice şi isvoarele consultate, se publică şi o parte din „Precuţinţarea” arhimandritului Filaret Scriban, diacreună cu biografia metropolitului Petru Movila, precum şi aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană şi se vinde broşată, cu preţul de 3 cor.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

şi alte poveşti

de

E. Hodoş.

Preţul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile şi istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comşa.

Preţul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.**Predici**

de

Mihai Păcăţian,
protopresbiter

şi alţi preoţi din protopresbiteratul B.-Comloşului.

Preţul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creştinească.**Trei predici**

de

Abatele Metodi Zavoral.

Preţul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria : Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuinţele preoţilor români şi ale elevilor seminariilor de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericeşti şi de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decizia din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcăţian redactorul „Telegrafului Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieţii.

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizaţiunii. Educarea conştiinţei în spirit creştinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăţia lui Dumnezeu.*

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Preţul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto postal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

Anunţ.

S'a redus preţurile cărţilor:

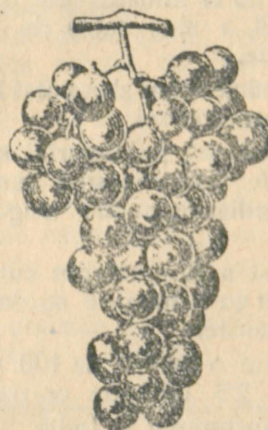
1. Arhiepiscopul şi metropolitul Andreiu baron de Şaguna, de N. Popea, arhim. şi vicar arhiepiscopesc, dela 5 cor. la 2 cor.

2. Memorialul arhiepiscopului şi metropolitului Andreiu baron de Şaguna, sau luptele naţionale politice ale românilor 1846-1878, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.

3. Însemnările unui trecător. Crâmpoie din abucimările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fil.

4. Desvoltarea primatului papal şi influinţa lui asupra creştinătăţii. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidiecezană.

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu şi fără rădăcină, în diferite şi cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanţie, furnizează firma solidă şi cunoscută de mulţi ani:

Prima plantaţiune de pe Târnave pentru nobilitatea viţei.
(Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

5—10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaş, în Ardeal.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangelişti în faţă şi la mijloc restignirea, tot aceiaşi şi în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 200 cor.

Aceiaşi legătură cu patru evangelişti, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi şi la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 150 cor.

Aceiaşi legătură, în faţă cu patru evangelişti şi la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi şi la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 100 cor.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părţi imprimată evangeliştii şi la mijloc restignirea, foile aurite cu cutie de păstrat 50 cor.

Evangelia legată în piele roşie cu cadru aurit şi la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, 40 cor.

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat preţul.